

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 262. Ex qua mutilatione oriatur irregularitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Quaest. 261. Quid sit circa confessarium negantem Iudici nolenti condemnare Absolutionem, vel etiam obligantem poenitentem ad fatendum crimen in Iudicio?

R Esp. Confessarium negantem absolutionem Sacramentalem Iudici nolenti condemnare reum ad mortem, dum is ad hoc ex officio tenetur, non fieri per hoc irregularem; neque etiam confessarium obligantem poenitentem ad fatendum crimen dignum morte in iudicio, dum legitime is desuper interrogatus; cum confessarius in hoc casu per se & directe tantum impedire intendit peccatum Iudicis, quod is committit nolendo condemnare, dum ad hoc tenetur, uti & peccatum poenitentis, quod is committit nolendo fateri delictum, ad quod legitime interrogatus in iudicio tenetur. Idem est de confessario obligante poenitentem ad non appellandum legitime a sententia iusta, ex ea ratione, quod verisimile non sit, Ecclesiam voluisse statuta in his casibus irregularitate confessario, impedire, quod minus is rite & liberè posset fungi munere suo; Cum id cederet in detrimentum salutis. ita Pirh. n. 98. in fine. Reiffenst. num. 102. citantes Suar. f. 1. num. 4. Avil. l. c. f. 2. du. 7. Mol. l. c. d. 8. n. 8. Castrop. l. c. num. 8. Bonac. d. 7. q. 4. p. 1. n. 32. Laym. L. 3. tr. 3. p. 3. c. 7. n. 4.

Quaest. 262. Ex qua mutilatione oriatur irregularitas?

R Esp. Primò: Præter sparsim dicta h. t. de mutilatione, quod ex ea oriatur irregularitas, per eam hic intelligitur amputatio membri, quare ad eam non sufficit vulneratio & copiosa effusio sanguinis, nec abscissio partis carnis; quia caro non est propriè membrum. Suar. de cens. d. 44. f. 2. n. 6. quale est pars corporis humani, quæ peculiarem functionem sive distinctum ab aliis officium habet. Sylv. v. Homicidium. 3. q. 3. dicto 2. Covar. l. c. p. 3. num. 8. Nav. cit. c. 27. num. 206. Avil. l. c. f. 1. du. 1. Pirh. h. t. num. 119. & quale proinde non est cartilago aurium & nasi, & pars digiti aut etiam digiti, etiam pollex; quia etsi ad sensationem aliquid conferant, non tamen per illa exercetur principaliter sensatio. Pirh. l. c. Contrarium tamen sentientibus Suar. l. c. num. 7. & 8. Laym. l. c. n. 20. Nimirum, quod, etsi secundum leges civiles poenales nomine membri intelligatur integrum membrum principale v. g. pes, manus, oculus, secundum Canones tamen, quod ad irregularitatem non intelligitur integrum membrum tantum, sed etiam pars notabilis membri, cum requiratur absolute mutilatio iuxta Clem. unic. h. t. quæ sit notabili membri principalis diminutione.

2. Resp. Secundò: Ex hac itaque mutilatione secundum diversitatem harum sententiarum oritur irregularitas, utpote quæ æquiparatur Homicidio. c. in Archi-Episcopatu. de raptorib. cit. Clem. unic. junctâ Gl. v. mutilatio. Idque, sive per se directe, sive indirectè & per alium mandando, consulendo aliterve cooperando quis mutilaverit. Item sive mutilatio fuerit illicita, sive licita, sicuti quandoque est iuxta dicta de Homicidio. Mol. l. c. d. 68. in pr. Pirh. h. t. n. 121. ubi etiam ex Suar. cit. d. 44. f. 2. num. 3. & 4. Quod irregularitas mutilationis distincta sit ab irregularitate Homicidii, ut patet, dum percussus vel vulnerans animo tantum mutilandi, non occidendi, sit irregularis, non titulo Homicidii, sed præcisè causâ mutilatio-

nis hac secuta; ac ita, cum sint duæ irregularitates distinctæ, non omnia, quæ jure statuta sunt circa irregularitatem voluntarii Homicidii, extendenda sunt ad irregularitatem voluntariæ mutilationis.

3. Resp. Tertio: Lædendo reddens membrum aridum & inutile ad operandum citra abscissionem illius, non fit irregularis, cum jura non imponant irregularitatem debilitanti, aut aridum reddenti membrum, sed abscidenti illud; manet siquidem verum adhuc membrum conjunctum reliquo corpori, ut dicitur c. sicut. 1. q. 1. quamvis sine sanguine, mortuum, & ineptum ad operandum, & deformitatem, quam induceret abscissio illius, impedit. ita Nav. l. c. n. 206. Covar. l. c. p. 3. num. 9. Suar. l. c. num. 5. Pirh. num. 122. Unde jam, ut idem, Iudex non fit irregularis ita torquendo reum, ut membrum aliquod illius debilitetur & reddatur inutile.

4. Resp. Quarto membrum aliunde jam debilitatum & impeditum ad suum officium, omnino aridum seu mortuum, & animâ humanâ non amplius informatum, etsi id exterius non appareat, abscidens non fit irregularis per illam abscissionem; cum tale membrum mortuum sit quasi non membrum; quamvis qui membrum ita debilitavit & læsit, ut omnino arelceret & vitam perderet, etiam si à reliquo corpore non absciderit, censendus sit irregularis. Pirh. n. 223. uti & ille, qui membrum jam redditum inutile, vivum tamen adhuc, adeoque verum membrum abscinderet, non obstante, quod eo uti non potuerit; id enim per accidens est.

5. Resp. Quintò: Deformans aliquem ita notabiliter, ut ad Ordines promoveri nequeat, v. g. vulnerando faciem relicta deformi cicatrice, citra tamen mutilationem, non fit irregularis; quia præter Homicidium & mutilationem nulla alia irregularitas, quæ ex læsione corporis inducatur, est in jure expressa. Ita Suar. l. c. num. 12. Nav. & Pirh. h. cit. & alii communiter contra Sylv. His non obstante, quod taliter deformatus fiat irregularis; cum non semper reddens alium irregularem, per hoc ipsum reddatur irregularis, sed tunc tantum, quando id in jure expressum est, ut si aliquem deformat per mutilationem. Quæmodum etiam è contra mutilans fieri potest irregularis absque irregularitate mutilati, v. g. dum quis invitus per injuriam est castratus.

6. Resp. Sextò: Tametsi mutilando se ipsum fiat quis irregularis, eodem modo, quo fieret irregularis mutilando alium, mutilatio tamen sui ipsius sufficere potest, quæ in alio facta non sufficeret, sic si quis sibi partem digiti volens abscinderet, fit irregularis, & talis non fit, si eam alteri abscinderet. c. qui partem. dist. 25. Suar. l. c. n. 10. Nava. num. 217. Pirh. num. 124.

Quaest. 263. Quid Papa possit circa dispensandum in irregularitate, proveniente ex Homicidio vel Mutilatione?

R Esp. Sicuti in qualibet alia irregularitate, ita etiam in irregularitate orta ex quocunque Homicidio dispensare potest; cum omnis irregularitas non nisi Jure Ecclesiastico inducta sit, tanquam certum & indubitatum, constat ex Can. inferior. dist. 21. & c. proposuit. de concess. præbend. Unde dum dicitur, irregularitatem ex Homicidio præsertim injusto esse indispensabilem, sensus non est alius, quàm quod non nisi rarò & difficillimè in ea dispensare soleat. Abbas in c. sicut. h. t. n. 12. Covar.